

פרוטוקול מס' 105

מישיבת ועדת הכנסת
מיום ג', א' בסיון תשל"א - 25.5.71, בשעה 8.30

נ כ ח ו :

חברי הוועדה:

- י. ישעיהו - היו"ר
- א. אנקוריין
- ר. ארזי
- מ. ביבי
- י. בן-מאיר (רוזנברג)
- מ. ברעם
- י. גולן
- א. הראל
- י. נבון
- י. נחושטן
- מ. נסים
- א. עופר
- צ. צימרמן
- א. רזיאל-נאור
- י. רפאל

מזמנים:

- מ. בן-פורת - חבר-הכנסת
- ק. ארן - סגן מזכיר הכנסת
- ז. שר - היועץ המשפטי של הוועדה
- א. בר-זכאי - משרד המשפטים
- ג. בר-יוסף - חשב הכנסת

מזכירת הוועדה: מ. ברפי

רשמה: נ. רינגלר

- א. קביעת הוועדה שתדון בחוק המזונות (הבטחת תשלום) תשל"א-1971;
- ב. פניית חבר-הכנסת בן-פורת בדבר צירוף תקופות כהונה של חברי-הכנסת;
- ג. החלטת ועדת הכנסת בענין גימלאות לחברי-הכנסת ולשאיניהם (הוראת שעה בדבר הארכת מועדים), תשל"א-1971;
- ד. החלטת ועדת הכנסת בענין גימלאות לחברי-הכנסת ולשאיניהם;
- ה. הוספת סעיף 26א' לתוך גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון תשכ"ט-1969;
- ו. הצעות להחלטה בענין סדרי הקדימה בהגשת הצעת אי-אמון ובענין הוראות סעיף 60(ב) של התקנון.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר י. ישעיהו:

א. קביעת הוועדה שתדון בחוק המזונות (הבטחת תשלום) תשל"א-1971

בישיבת הכנסת מיום כ"ג באייר תשל"א-18.5.71, הוחלט להטיל על ועדת הכנסת לקבוע את הוועדה שתדון בחוק המזונות (הבטחת תשלום) תשל"א-1971.

שר המשפטים הציע להעביר את הצעת החוק לוועדת העבודה; חבר-הכנסת אברמוב הציע להעביר את הצעת החוק לדיון בוועדה משותפת של שתי הוועדות - ועדת החוקה, חוק ומשפט וועדת העבודה.

א. רזיאל-נאור: מהו הנימוק להעברת הצעת החוק לדיון בוועדת העבודה?

היו"ר י. ישעיהו: בדברי התשובה אמר שר המשפטים: החוק אינו מתחיל להיות חוק של הוצאה לפועל, זהו חוק סוציאלי. הוא אינו עוסק בהוצאה לפועל, אלא אמר דבר אחד: שבהוצאה לפועל תעמוד לא האשה כי אם המוסד לביטוח לאומי. כל היתר הוא חוק סוציאלי; לכן לא צריך להעביר הצעת חוק זו לוועדת החוקה, חוק ומשפט. נוסף לכך: למה רוצים אתם להעביר הצעה חוק זו לוועדה עמוסה כל כך ומי יודע מתי היא תתפנה לדון בהצעת החוק; לכן אין ברירה אלא להעביר את הצעת החוק לוועדת הכנסת אשר תקבע לאיזו ועדה יועבר החוק לדיון.

א. אנקוריין: אני תומך בהצעה להעביר את הצעת החוק לדיון בוועדת העבודה. מהות הצעת החוק היא שאם האשה מקבלת פסק-דין בענין מזונות, במקום שהיא תעסוק בענין ההוצאה לפועל נגד בעלה, היא יכולה לפנות לביטוח הלאומי והביטוח הלאומי יקציב לה קיצבת קיום והביטוח הלאומי יקבל את כל הטרחה של ההוצאה לפועל נגד הבעל. הצד המשפטי בהצעת חוק זו הוא פחות מעניין. המדובר הוא בהטלת היטל גדול על הביטוח הלאומי. זהו ענין של הביטוח הלאומי, ומשום כך חושב אני שהצעת החוק שייכת לוועדת העבודה.

י. נחושתן: מה שנוגע בחוק זה לביטוח הלאומי, הוא שהביטוח הלאומי ישלם לאשה קיצבה עד אשר הבעל ישלמה. החוק הזה מסובך בגלל דבר אחר. אני חושב שדוקא ועדת החוקה, חוק ומשפט צריכה לספל בחוק זה. יש לקבוע פרוצדורות שונות כדי להוציא לפועל את פסק-הדין שהאשה מקבלת, וכדי לגבות מההוצאה לפועל את הכספים שהאשה זכתה בהם לתשלום מזונות. הוא צריך לקבוע תקנות כדי לבצע כל זאת, הוא גם נושא לדיונים משפטיים. ועדת העבודה איננה מצויינת בכלים מספיקים ובידע כדי לבצע את הפרוצדורות הכרוכות בהצעת החוק.

אני מציע להקים ועדת משותפת של ועדת החוקה, חוק ומשפט וועדת העבודה כדי לספל בהצעת חוק המזונות.

היו"ר י. ישעיהו: מהנסיון למדנו שכדאי שיהיו, עד כמה שאפשר, פחות ועדות משותפות.

אינני חושב שאנו צריכים לקבל את טענתו של חבר-הכנסת נחושתן שוועדת העבודה אינה מצויינת בכלים הדרושים כדי לדון בחוק המזונות. לכל ועדה מוזמנים יועצים משפטיים, וחברי ועדת החוקה, חוק ומשפט אינם שונים מחברי ועדת העבודה. אם נעמיס את כל העבודה על ועדה אחת קבלת החוק תעכב מאוד ולוועדות האחרות לא תהיה עבודה במידה שווה.

כיוון שהחוק קשור בביטוח הלאומי, אני מציע להעביר את החוק לדיון בוועדת העבודה.

י. רפאל: ועדת החוקה, חוק ומשפט עמוסה מאוד, ולחוק זה ממתינות נשים רבות. ועדת העבודה מסוגלת יפה מאוד לחוקק חוק.

א. רזיאל-נאור: אני מתנגדת ליחס הזה לגבי ועדות משותפות. לו היו הוועדות המשותפות דבר כל כך בלתי הגיוני ובלתי נחוץ - אפשר לבטלן. התקנון אינו אוסר הקמת ועדות משותפות, וועדות משותפות יכולות להוציא דברים אל הפועל.

א. רזיאל-נאור:

אני בעד העברת חוק המזונות לוועדה משותפת של ועדת החוקה, חוק ומשפט וועדת העבודה.

א. הראל:

הקריטריון היחידי העומד לפני הוא מהירות הטיפול בחוק. אם ועדת העבודה תדון בחוק המזונות מוקדם ומהר יותר - יש להעביר את החוק לדיון בוועדת העבודה ולצייד את ועדת העבודה בכלים הדרושים.

ד. ארזי:

אני סבור שיש להעביר את החוק לדיון בוועדת העבודה, לא מתוך הנימוק שלוועדת העבודה יש פחות או יותר עבודה, אלא שהאלמנט הקשור בהיקף עבודתה של ועדת העבודה הולם זאת.

לגבי ועדות משותפות: הוכח שקשה להקים ועדות משותפות כיוון שקשה לתאם את הזמן, בו תשב הוועדה המשותפת, עם הוועדות האחרות.

ה צ ב ע ה

בעד ועדה משותפת - מייעוט

בעד ועדה אחת - רוב

בעד העברת החוק לדיון בוועדת העבודה - רוב

בעד העברת החוק לדיון בוועדת החוקה, חוק ומשפט - מייעוט

הוחלט: להעביר את חוק המזונות (הבטחת תשלום) תשל"א-1971 לדיון בוועדת העבודה.

היו"ר י. ישעיהו:

ב. פניית חבר-הכנסת בן-פורת בדבר צירוף תקופות כהונה של חברי הכנסת

מ. בן-פורת:

בהתאם לסמכותה של ועדת הכנסת, לפי סעיף 1 לחוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט-1969, החליטה הוועדה כי:

13. (א) בקביעת הזכות לקיצבה של חבר הכנסת לשעבר ושיעורה תחושב תקופת שירות במשרה ציבורית, כפי שהיא מחושבת לעניין זכויות לגימלאות מאוצר המדינה, כתקופת כהונה כחבר-הכנסת במשך מחצית מאותה תקופה, ובלבד - .....

(ב) 'משרה ציבורית', לעניין סעיף קטן (א) - שירות במדינה, כעובד המדינה או כחייל, או כל משרה אחרת המזכה לגימלאות מאוצר המדינה."

וכאן התמיהה! ישנם חברי כנסת שכיהנו שנים ארוכות כראשי רשויות מקומיות וזכאים לקיצבה - אך סעיף 8 של חוק שכר חברי הכנסת אוסר על חברי-הכנסת ליהנות מקיצבה זו.

אי לכך, אבקש מהוועדה להחליט אחת מהשתיים: (א) להתיר לחבר הכנסת כנ"ל ליהנות מהקיצבה המגיעה לו חרף היותו חבר-הכנסת; (ב) או לכלול שירות של ראש רשות מקומית בהגדרה של "משרה ציבורית", וזאת בשל העובדה שרוב מימון פעולותיהן של הרשויות המקומיות, ובכלל זה משכורות ראשי הרשויות, בא מאוצר המדינה ואין כל הצדקה לקיפוח זה.

הבעיה שאני מעורר היא של ראשי רשויות מקומיות המכהנים למעלה מ-10 שנים, הם מקבלים פנסיה אם הם למעלה מגיל מסויים. אני דואג לאותם ראשי רשויות שעבדו 7-8-9 שנים כראשי רשויות מקומיות והם למטה מגיל 45 ולאחר מכן נבחרו לכנסת ומכהנים 6 שנים - במקרה זה אין רציפות בתקופת שירותו כראש רשות - נושא משרה ציבורית - לתקופת כהונתו כחבר-הכנסת. אני סבור שהרציפות חייבת לחול גם על

מ. בן-פורת:

ראש רשות מקומית; ראשית, משום אופיה של העבודה והתפקיד הקשה בו הוא נושא; שנית, בשל העובדה שרוב מימון פעולותיהן של הרשויות המקומיות, ובכלל זה משכורות ראשי הרשויות, בא מאוצר המדינה.

על כן מבקש אני שיכללו את ראשי הרשויות עליהם דיברתי בהגדרה של "משרה ציבורית". אינני מדבר על עצמי, כי אני כיהנתי 14 שנה כראש רשות מקומית, אני מדבר על אותם ראשי רשויות שכהונתם נפסקה כאשר עברו לכהן בכנסת.

היו"ר י. ישעיהו: אין חברי כנסת כאלה.

מ. בן-פורת: יכולים להיות חברי כנסת כאלה. מוטב לעודד ראשי רשויות לכהונה בכנסת ויש צורך להסדיר להם צירוף תקופת שירותם כראשי רשויות מקומיות לתקופת כהונתם כחברי-הכנסת.

כאשר אני מדבר על משרה ציבורית אינני מתכוון למחצית כהונה. אינני חושב שמחצית כהונה יכולה לחול לגבי ראש רשות, כפי שהיא חלה לגבי עובד המדינה. אני מבקש תקופה שלמה.

ז. שר: אני מבין שחבר-הכנסת בן-פורת מתכוון לגבי אותם ראשי רשויות שלא כיהנו את התקופה המינימלית המזכה אותם לצירוף תקופה, כלומר: הם קיבלו פיצויים ועבדו לפי דרגת שכר שונה.

מ. בן-פורת: זה כמו לגבי עובד מדינה. אם קיבלו פיצויים יחזירו זאת לכנסת.

היו"ר י. ישעיהו: מי שכיהן 10 שנים כראש רשות מקומית אין לו בעיה.

מ. בן-פורת: זו תהיה בעיה אחרת.

מ. ברעם: נראה לי שהצעתו של חבר-הכנסת בן-פורת צודקת אם תהיה בפירוש הוראה על החזרת הפיצויים שקיבל לקופת המדינה. לעובדי המדינה נותנים מחצית התקופה. חבר-הכנסת בן-פורת מציע תקופה שלמה. לדעתי יש הגיון בהצעתו בתנאי שיחזיר את הפיצויים, או שהרשות תחזיר את הסכום שניתן לו.

א. הראל: אינני יכול לתאר לעצמי שאפשר להתקין תקנה כזאת לגבי ראשי רשויות מקומיות ולא לגבי עובדי הרשויות המקומיות. מדוע שהדבר יחול רק לגבי ראשי הרשויות ולא לגבי עובדי הרשויות המקומיות? אם נקבל את ההצעה אז יש גם להכליל את עובדי הרשות המקומית כעובדי מדינה. אז תתעורר השאלה אם גם עובדי הסוכנות לא יבקשו להיכלל במסגרת עובדי המדינה.

יש לבדוק אם פתרון זה לא יגרור לכיוונים נוספים. אני חושב לבלתי אפשרי להכליל זאת רק על ראשי מועצות ולא על עובדי מועצות.

היו"ר י. ישעיהו: אבקש את מר שר ומר בר-יוסף לבדוק את הנושא מכל צדדיו, לרבות האפשרות שהפתרון הזה יגרור לכיוונים נוספים. אבקש שיבדקו את המשמעויות וההשלכות גם לגבי סגנים שעובדים בשכר וגם לגבי עובדי הרשויות.

כאשר יגישו לנו חוות הדעת נמשיך לדון בעניין.

מ. ברעם: אני סבור שיש לדון בנושא תחילה בוועדת המשנה לענין שכר חברי-הכנסת ולאחר הבירור להעביר את הנושא לדיון בוועדת הכנסת.

להשנות הדיון בנושא עד לבירורו בוועדת המשנה של ועדת הכנסת לענין שכר חברי-הכנסת. סוכם

היו"ר י. ישעיהו:

ג. החלטת ועדת הכנסת בענין גימלאות לחברי הכנסת ולשאייריהם (הוראת שעה בדבר הארכת מועדים), תשל"א-1971

ג. בר-יוסף:
סעיף 13(א)(2) של חוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון מאפשר לחברי-הכנסת לבקש צירוף תקופות שירות במשרה ציבורית לתקופת הכהונה בכנסת לצורך הגדלת אחוזי הגימלה אך ורק בתנאי שבקשה כזאת תועלה תוך 3 חודשים מיום פרסום ההחלטה ברשומות או מעת שהחל לכהן כחבר-הכנסת, לפי המאוחר יותר והחזיר את המענק שולם לו עם פרישתו משירות במשרה הציבורית כאמור בסעיף 34.

מתברר עתה שמספר חברי-הכנסת היו זכאים לצירוף תקופות כנ"ל, אך מטעמים שונים לא שטרו על מועד הגשת הבקשה.

לכן מוצע תיקון לסעיף המאפשר קבלת בקשה אף לאחר המועד הנקוב בהחלטה, וזאת במקביל לנאמר לגבי עובד מדינה ב"תקנות בדבר חישוב גימלאות" (ק"ת 2542 מיום 2.4.70) בזו הלשון: (ב) מי שעבר לשרת כעובד המדינה לפני יום פרסומן של תקנות שירות המדינה (גימלאות) (חישוב גימלאות בעד תקופת שירות שהחוק לא חל עליו) (תיקון), תשל"ל-1970 (להלן - יום הפרסום), רשאי להגיש את הבקשה תוך תשעה חדשים מהיום האמור, באישור נציב השירות או מי שהסמיך לכך; מותר לקבל בקשה שהוגשה אף לאחר המועד האמור אם שוכנע שהבקשה הוגשה באיחור מטעמים סבירים וכי מן הצדק לעשות כן."

ז. שר:
נכון שהמדינה הקלה לגבי האפשרויות של צירוף תקופת כהונה קודמת לתקופת כהונה חדשה, בתנאי שמחזירים את הפיצויים ששולמו בשעת הפרישה; אבל עם זאת היתה החמרה ניכרת לגבי העובד והיא: שהסכום המוחזר לא יהיה אותו סכום שולם, אלא סכום מוגדל בהתחשב בשינוי המשכורות וכו'.

אילו הייתי רואה את המכתב של מר בר-יוסף לפני הישיבה הייתי מציע לו לחלק את הבעיה לשני חלקים: השאלה היא האם יש להתיר לחבר-הכנסת לבקש צירוף תקופות שירות במשרה ציבורית בכל מועד. אני חושב שזה ענין ארגוני: עם כינוס כל כנס מחובתו של הגזבר לשלוח מכתב עם אותיות של קידוש לבנה לחברי-הכנסת ולהודיע להם מהו המצב.

פה ישנה בעיה שונה לחלוטין, כי משך התקופות מאז שעזבו את העבודה הקודמת יכול להיות יחסי. ישנה בעיה מיידית של מספר חברי-הכנסת שבגלל טעמים שונים שלא היתה להם שליטה עליהם לא הגישו בקשה לצירוף הכהונות.

אני מציע לוועדה לדון בבעיה המיידית של חברי-הכנסת שלא הגישו בקשה לצירוף הכהונות, ולהשאיר את הבעיה בכללותה לעיון. הצעתי היא שתינתן מעין אזהרה - שלושה חודשים מהיום - שכל חברי-הכנסת שלא הגישו בקשות לצירוף הכהונות יוכלו לעשות כן.

י. נבון: אפשר להסתפק אפילו בחודש אחד מהיום.

ז. שר: נכון, אבל הפיצויים ששולמו לו כבר הושקעו ברכישת דירה, אז איך אפשר

להחזיר את התשלום?

ישנן שתי בעיות שונות: בעיה אחת שאתה חייב להודיע שיצרפו את תקופת הכהונה הקודמת, והבעיה השניה היא החזרת המענק שולם עם הפרישה, ויש אפשרות להחזיר את הסכום בתשלומים חודשיים שונים שכל אחד מהם לא יפחת מחמישית ממשכורתו החודשית, החל מתחילת החודש שלאחר החודש בו בחר לעשות כן.

היו"ר י. ישעיהו: מדוע לא הועלה נושא זה תחילה בוועדת המשנה?

מ. ברעם: על הבעיה בכללותה תדון ועדת המשנה, אך ועדת הכנסת צריכה להחליט עתה על הבעיה המיידית של ביטול הסייג של שלושת החודשים ומתן אורכה נוספת.

י. נבו:

אני מציע שיקבעו שנה.

ז. שר:

אורכה של שנה לא תעזור לפתרון הבעיות הקיימות היום, לכן הצעתי שלגבי חברי-הכנסת המכהנים היום תינתן ארכה של 3 חודשים, כדי שיוכלו להגיש בקשות.

היו"ר י. ישעיהו:

מדוע לא נקבעה תקופה של שנה מהיום?

ז. שר:

אם אתה דוחה זה לרעת חבר-הכנסת. ארכה ארוכה מחמירה עם חבר-הכנסת, כי אם יקרה משהו הוא לא יזכה לצירוף התקופות אם לא הגיש בקשה כמה שמוקדם יותר.

י. נבו:

אני מבקש לצרף את שנות שירותי הקודמות בשירות המדינה לתקופת כהונתי בכנסת. כאשר נתקבלה התקנה הזאת הייתי בשירות המגביע, לא ידעתי שיש הגבלה של 3 חודשים. לגבי המקרה שלי ומקרים דומים יספיק אפילו חודש מהיום, אך אני מדבר לגבי הכנסות הבאות. לגבי הכנסות הבאות אני מציע ארכה של שנה.

ז. שר:

לגבי הכנסות הבאות: היות ויש כללים על כלל עובדי המדינה, כללים שהשתנו, העניין טעון בירור. אני מציע שעתה תקבל הוועדה החלטה רק לגבי המקרים הקיימים, שתינתן ארכה של שלושה חודשים להודעה בלבד, הטיפול יכול להימשך גם לאחר מסירת ההודעה.

מ. ביבי:

אני מציע שהתאריך הקובע יהיה 1.1.72.

היו"ר י. ישעיהו:

אני שואל קודם כל אם הוועדה מסכימה שנחליט החלטה חד פעמית, לא החלטת קבע, אלא הוראת שעה. ההחלטה תהיה לגבי הכנסת הזאת. אם תהיה הסכמה לכך תשאר שאלת שיעור הזמן: 3 חודשים, או עד סוף שנת 1971.

מ. ברעם:

רצוי שתיקבע תקופה קצרה יותר, כי ככל שחבר-הכנסת יזדרז יותר - כן ייטב.

היו"ר י. ישעיהו:

אם כך 3 חודשים זו תקופה סבירה.

ז. שר:

נוסח ההחלטה שאני מציע הוא:

"בתוקף הסמכות לפי סעיף 1 לחוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט-1969), מחליטה ועדת הכנסת לאמור:

1. חבר הכנסת שחלים עליו הסעיפים 13(א) (2) או 16 להחלטת ועדת הכנסת בענין גימלאות לחברי הכנסת ולשאיניהם⁽²⁾, ולא הודיע על בחירתו בהתאם לסעיף 13(א) (2) האמור או בהתאם לסעיף 9 לתקנות גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון (סדרי בקשות, ביצוע והיוון), תשל"א-1969⁽³⁾, ושאי להודיע על בחירתו תוך שלשה חדשים מיום תחילת תקנות אלה.

2. להחלטה זו ~~תקרא~~ החלטת ועדת הכנסת בענין גימלאות לחברי-הכנסת ולשאיניהם (הוראת שעה בדבר הארכת מועדים), תשל"א-1971.

- 1) ט"ח 555, תשכ"ט, עמ' 98;
- 2) ק"ת 2483, תשל"ל, עמ' 33;
- 3) ק"ת 2473, תשל"ל, עמ' 370.

היו"ר י. ישעיהו: נעבור על נוסח ההחלטה באחת הישיבות הקרובות.

ד. החלטת ועדת הכנסת בענין גימלאות לחברי-הכנסת ולשאיניהם

מ. ברעם:

אני מציע שוועדת הכנסת תחליט, בתוקף הסמכות לפי סעיף 1 לחוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט-1969, לאמור:

מ. ברעם:

בסיום סעיף 32(א) תחוספנה המלים:
 "פחתה הקצבה מ-50% מהמשכורת הקובעת ישולם לחבר-הכנסת לשעבר סכום יחסי מהסכום האמור, שיחסו אליו כשעור הגימלה שהוא זכאי לו למחצית המשכורת הקובעת."

לפי ההחלטה הקיימת אין חברי הכנסת לשעבר, בעלי קיצבה של פחות מ-50%, זכאים להשתתפות בהוצאות נסיעה. התיקון המוצע בא כדי להעניק להם השתתפות מוקטנת ויחסית לשעור הקיצבה שלהם.

ג. בר-יוסף:

אני מציע אותה הצעה רק בנוסח אחר. סעיף 32(א) מעניק לחבר-הכנסת לשעבר השתתפות בהוצאות נסיעה אך ורק אם שיעור קיצבתם הוא 50% מהמשכורת הקובעת, או למעלה מזה. מוצע עתה שגם בעלי קיצבה נמוכה יותר יהיו זכאים לקבל תשלום לכיסוי הוצאות נסיעה, וזאת באופן מודרג ויחסי לשעור קיצבתם.

הצעת התיקון כפי שאני מציע היא:
 "בתוקף הסמכות לפי סעיף 1 לחוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט-1969, מחליטה ועדת הכנסת לאמור:

1. אחרי סעיף 32(א) יתוסף סעיף קטן חדש:

"(ב) ואילו לחבר הכנסת לשעבר, הזכאי לפי החלטה זו לקיצבה של פחות מ-50% מהמשכורת הקובעת, ישולם הסכום הנזכר בסעיף קטן (א) לאחר שיוכפל פעמיים בשיעור הקיצבה."

2. סעיף קטן 32(ב) ייקרא (ג), ובמקום המלים שבסופו "לפי סעיף קטן (א)" יכתב: "לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב)".

לפי ההחלטה הקיימת בעלי קיצבה של פחות מ-50% אינם זכאים להשתתפות בהוצאות נסיעה. התיקון המוצע בא כדי להעניק להם השתתפות מוקטנת ויחסית לשיעור הקיצבה שלהם. לדוגמה: בעל קיצבה של 25% יקבל 60 ל"י לפי הנוסחה המוצעת: $120 \text{ ל"י} \times 2 \times 25\% = 60 \text{ ל"י}$.

מ. ברעם:
 נצטרך להביא גם הצעת תיקון לגבי העלאת השיעור ל-70%.

היו"ר י. ישעיהו:

ועדת המשנה לענין שכר חברי-הכנסת, שבראשותו של חבר-הכנסת ברעם, תגיש לנו הצעה לגבי העלאת השיעור ל-70%. עתה נדון רק ביחס לחברי-הכנסת לשעבר שסכום קצבתם הוא פחות מ-50%.

ז. שר:

אין ברירה אלא לקבל ההצעה המוצעת.

י. נחשתן:

בתיקון חסרות המלים: "לכיסוי הוצאות הנסיעה". הסעיף אינו מובן ללא מלים

אלו.

מ. ברעם:

המלים: "לכיסוי הוצאות נסיעה" מופיעות בסעיף 32(א), והתיקון הוא תוספת לסעיף זה, כך שאין צורך לחזור על כך פעמיים.

הוחלט:

לסיפה של סעיף 32(א) של חוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון תשכ"ט-1969, יתוספו המלים: "פחתה הקצבה מ-50% מהמשכורת הקובעת ישולם לחבר-הכנסת לשעבר סכום יחסי מהסכום האמור, שיחסו אליו כשיעור הגימלה שהוא זכאי לו למחצית המשכורת הקובעת."

תחילתה של החלטה זו ביום ד' בטבת תשל"א (1 בינואר 1971).

ש"ר:

הנספת סעיף 26א' לחוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון תשכ"ט-1969

יש תיקון שנתקבל לאחרונה בחוק גימלאות לעובדי המדינה, ועתה הוחלט לגבי גימלאות לשרים, בענין גימלאות של אלמנה המשתכרת בקופה ציבורית. עד עתה היה כלל, שאם אלמנה השתכרה שכר זהו די גבוה היא לא היתה כלל זכאית לגימלאות. עתה נתקבל תיקון אשר לפיו לא תופחת קיצבתה של אלמנה זכאית, שאין עמה שאירים נוספים הזכאים לקצבה, לסכום הקטן מ-40% מהמשכורת הקובעת.

אני חושב שמן הדין שנושא זה יידון

נוועדה. נוסח הצעתי הוא:

"בתוקף הסמכות לפי סעיף 1 לחוק גימלאות לנושאי משרה ברשויות השלטון, תשכ"ט-1969, מחליטה ועדת הכנסת לאמור:

1. אחרי סעיף 26 להחלטת ועדת הכנסת בענין גימלאות לחברי-הכנסת ולשאירים, (להלן - ההחלטה העיקרית) יבוא:

סייג 26א'. על אף האמור בסעיפים 25 ו-26 לא תופחת קצבתה להקטנת של אלמנה זכאית, שאין עמה שאירים נוספים הזכאים לקצבה, לסכום הקטן מ-40% מהמשכורת הקובעת.

2. תחילתה של החלטה זו ביום כ"ו באייר תש"ל (1 ביוני 1970).

אני מציע שהחלטה זו תועבר תחילה לדיון בוועדת המשנה של ועדת הכנסת לענין

י"ר י. ישעיהו:

כ"ר חברי-הכנסת.

הצעות להחלטה בענין סדרי הקדימה בהגשת הצעת אי-אמון ובענין הוראות סעיף 60(ב) של התקנון

בגירסה ב' המופיעה בטיוטת הצעות להחלטה מציע אני למחוק את המלה "תחילה". מלה

נחושתי:

מיותרת.

אני מציע שלא נצביע היום בענין סדרי הקדימה בהגשת הצעת אי-אמון.

אריזי:

אם דוחים את ההצבעה בענין סדרי הקדימה בהגשת הצעת אי-אמון, מבקש אני לדחות את ההצבעה בענין הוראות סעיף 60(ב) של התקנון, כיוון שלא קיימנו י"ן בסיעה על הצעות להחלטה בנושא זה.

צימרמן:

לא לקיים היום הצבעה בנושאים הנ"ל.

טרכם:

אינני חושב שגירסה ג' סותרת גירסה ב' בהצעות להחלטה בענין הוראות סעיף 60(ב) לפי הנוסח כאן תקבל שיש לבחור באחת מהגירסאות השונות ולהצביע בעדה.

צנורן:

לא. אפשר לצרף שתי גירסאות ולהצביע בעדן.

י"ר י. ישעיהו:

אנו נתקן ונכתוב "הצעה" במקום "גירסה".

ביבי:

רצוני להעמיד את חברי-הוועדה על הסתירה הקיימת בגירסה ב'. לפי נוסח הגירסה תפרש שאם יש שתי הצעות נוגדות, שוב יעמוד הענין להכרעה לפני הכנסת.

לכן הצעתי למחוק את המלה "תחילה".

נחושתי:

יש לי נוסח טוב יותר להצעה.

צימרמן:

תגיש בבקשה את הצעתך בכתב ונצביע גם עליה.

י"ר י. ישעיהו: